

solidarnost je naša snaga

Solidarna poseta ratnim izbeglicama

IZVEŠTAJ O POSETI PARKU

26. oktobar 2016.

Info-park štand u parku kod autobuske stanice u Beogradu je juče zatvoren od strane Grada Beograda zbog "istekle dozvole". Info-park štand je delio dva topla obroka dnevno izbeglicama i azilantima koji su trenutno u Srbiji na putu u Evropsku uniju (EU). Nas dvoje aktivista je bilo u poseti parkovima i prostoru oko autobuske stanice i videli smo da je cela Info-park kućica odneta. Saznali smo da će se Info-park ponovo otvoriti u nekom starom kafiću, blizu mesta gde je nekada bio, ali tek za 6 dana. To znači da za 6 dana, ljudi neće imati tople obroke. Oni koji imaju novca će morati da ga troše na ishranu i namirnice, a oni koji nemaju, moraju biti na pravom mestu u pravom trenutku, kada se distribuira improvizovano humanitarna pomoć. Danas su to bili sok i kroasani, oni koji nisu čuli za ovu podelu, nisu imali sreće i ostali su bez hrane.

Videli smo ispred napuštenih skladišta iza autobuske stanice, gde su avganistanske izbeglice koje smo posećivali, red koji je imao više od stotinu ljudi. Saznali smo da dele male kroasane i sok, to je davao Novosadski humanitarni centar, organizovali su se na brzinu i doneli šta imaju, jer znaju da više nema hrane u parku, rekoše da neće biti za sve. To je bilo pre 11 sati, a malo pre našeg dolaska, došlo je do tuče između izbeglica koji čekaju za ono malo hrane, tako da su iz NSHC morali zvati ljude iz Komesarijata, da se obezbedi red, inače bi bio haos. Kažu da ih se izbeglice plaše i da čim vide logo Komesarijata, da se smire. Nažalost danas su morali da ih zovu, jer su stvari mogle izmaći kontroli. Mi smo kupili hranu (krompir, šargarepa, luk, pirinač, ulje, so i biber, začine, sok, čokolada) i cigarete kako bi odneli našim avganistanskim prijateljima koje smo sreli ranije. Nismo bili u mogućnosti da ih pronađemo, a bilo je okupljeno na stotine gladnih ljudi, da ne bi pravili probleme, otišli smo iza skladišta u jednu napuštenu kuću, gde se više desetina izbeglica sklonilo. Dali smo im torbe sa hranom i oni su rekli da će zajedno kuvati za sve. Kuća je imala improvizovano mesto za loženje vatre, odeća visi da se osuši, a mnogi ljudi ulaze i izlaze iz nje. Nema prozora, ni vrata, samo improvizovanih.

Nakon distribucije hrane, otišli smo do jednog od napuštenih skladišta. Pre toga, mi smo samo bili u prostoru ispod tende, ispred skladišta, jer je vreme bilo toplije, tako da je dvadesetak ljudi spavalo tu. Sada su svi oni, kao i mnogi drugi unutar skladišta. Jesen je, kiša je počela, noću su temperature oko 8 stepeni Celzijusa, suviše je hladno da budu napolju. Unutrašnjost napuštenog skladišta je kao jedan veliki otvoreni prostor. Stari odbačeni nameštaj i materijali, daske, letve, platna su iskorišćeni da bi se napravili "zidovi" i pregrade, gde od 3 do 6 ljudi sedi ili leži na prostirkama i kartonima, umotani u ćebad. Svaka od ovih improvizovanih soba ima nekoliko ljudi u njoj, a bilo je oko 150 ljudi ukupno u ovoj jednoj zgradi. Postoje i dva druga napuštena skladišta i nekoliko manjih objekata. Razgovarali

solidarnost je naša snaga

smo sa nekoliko izbeglica koji su našli utočište u ovoj zgradi. Postoje samo muškarci, u rasponu od pred-tinejdžera do srednjeg doba. Oni su iz Pakistana, Avganistana i veoma malo iz Irana. Mnogi ljudi su nas pitali da li smo doneli hranu, nažalost, nismo imali šta da damo, osim nekoliko kutija cigareta. Ljudi su okupljeni u krug, spavali, oko svojih malih vatri. Unutrašnjost je bila potpuno oronula, mrak, budj, zadimljeno.

Jedan od izbeglica iz Avganistana govorio je engleski i podelio sa nama kako užasno njihovo iskustvo je bilo. Rečeno nam je da je policija posetila ljude u ovoj zgradi ranije ujutro i da im je rekla da oni koji su registrovani pri ulasku u Srbiju imaju 10 dana da napuste zemlju ili mogu biti deportovani. Naš novi prijatelj je napomenuo da su napustili Avganistan zbog toga što je njihov život bio u opasnosti, a oni su imali mnoge ožiljke preko svojih stomaka da to dokažu. Rekli su nam kako su i njihovi prijatelji vratili juče iz pokušaju da pređu granicu sa Mađarskom. Rekli su da ih je policija uhvatila i vikala na njih izuzetno agresivno. Policija u Mađarskoj je takođe pustila svoje pse na njih, koji su ujeli neke od izbeglica, i pocepali nekima torbe. Oni su odmah vraćeni na srpsku stranu granice. Naš novi prijatelj je u Srbiji 16 dana i pokušao je nekoliko puta da pređe u Mađarsku. Njegov prijatelj je u Srbiji 2 meseca, a obojica su rekli da je njihov tretman u Bugarskoj bio jednako brutalan kao u Mađarskoj. Razgovarali smo sa tom osobom neko vreme i postavljali pitanja. Razmenili smo brojeve telefona, tako da bi smo mogli da nastavimo da budemo u kontaktu, dobijemo pravovremene informacije i pomognemo na neki način. Ovi kontakti su važni, pogotovo jer pokazuju uzajamno poverenje. U i oko napuštenih zgrada, nije bilo policije. Na putu do zgrade, videli smo jednog policajaca dok je prolazio, ali je izgledao nezainteresovan. Dok smo bili u zgradi, jedna osoba ušla i pozdravila nas, nismo sigurni da li je ova osoba Komesarija ili neka druga grupa.

Generalno, izbeglička kriza u Srbiji postaje veoma loša. Ne postoje dokazi da se sredstva koje je vlada dobila od UN i raznih drugih organizacija koriste za izbeglice. U stvari, čini se da vlada više otežava, nego sto olaksava situaciju. Javni prostori, parkovi su zatvoreni pod maskom "renoviranje parka", a u stvarnosti, ovi prostori su samo ograđeni bez ikakvog znaka renoviranja, više od pet meseci. Javni prostori su manje dostupni za izbeglice koji su zatečeni u prolazu između svojih zemalja porekla i EU. Sledećih 6 dana će biti važno jer će ljudi biti bez konzistentnih obroka. Veoma je važno da budemo solidarni sa izbeglicama u Srbiji tokom ovog nestabilnog vremena, a u i u budućnosti.

Zabeležio: Mirko